"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଯେଉଁମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି, ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ତୁମର ଜ୍ଞାନକୁ ବହୁତ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ଶୁଣିବେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ ବୁଝାଇ ଦେଲେ ବୁଝିଯିବେ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଦେବୀ-ଦେବତା କୁଳର ନିକଟତମ ଆତ୍ମା ବା ଦୂରର ଆତ୍ମା, ତାହା କିପରି ପରଖି ପାରିବ?

ଉତ୍ତର**:-** ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ଦେବତା କୁଳର ଆତ୍ମା ହୋଇଥିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସବୁ କଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଭଲ ଲାଗିବ, ସେମାନେ କୌଣସି ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ ଯେତେ ଅଧିକ ଭକ୍ତି କରିଥିବେ ସିଏ ସେତେ ଅଧିକ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ତେଣୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନାଡ଼ି ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖି ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମାର ପିତା ବସି ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏ କଥା ତ ପିଲାମାନେ ବୁଝିଗଲେଣି ଯେ ଆତ୍ମିକ ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର, ଏହି ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିରାକାର ଅଟୁ, ଏହି ଶରୀର ଦ୍□ାରା ଶୁଣୁଛୁ । ତେବେ ଏବେ ଦୁଇଜଣ ପିତା ଏକତ୍ର ଅଛନ୍ତି ନା । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଦୁଇଜଣ ପିତା ଏହିଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ତୃତୀୟ ପିତାଙ୍କୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ କିନ୍ତୁ ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଇଏ ଅଲୌକିକ ପିତା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି, ଏହାଙ୍କଠାରୁ ପୁଣି ପାରଲୌକିକ ପିତା ଶ୍ରେଷ୍ଠ, କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ସେହି ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ହଟି ଏହି ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡି ହୋଇଯାଉଛି । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମ ପାଖକୁ ତ ମେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ବହୁତ ଆତ୍ମା ଆସୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ୮୪ ଜନ୍ମ ତ ସମସ୍ତେ ନେଇ ନ ଥିବେ । ଏ କଥା କିପରି ଜଣାପଡିବ ଯେ ଇଏ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଆତ୍ମା ଅଥବା ୧୦ ଜନ୍ମ ବା ୨୦ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି? ତୁମେମାନେ ଏ କଥା ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଯିଏ ଆରମ୍ଭରୁ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଥିବେ, ତାଙ୍କୁ ଫଳ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ଭଲ ମିଳିବ । ଅଳ୍ପ ଭକ୍ତି କରିଥିବେ ଆଉ ବିଳମ୍ବରେ କରିଥିବେ, ତେବେ ଫଳ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ଏବଂ ବିଳମ୍ବରେ ମିଳିବ । ଏ କଥା ବାବା ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଭାରତବାସୀ କୁହ ତ, ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମାନୁଛ? ଭାରତରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ନା । ଯିଏ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆରମ୍ଭରୁ ଭକ୍ତି କରିଥିବେ, ସେ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ - ବାସ୍ତବରେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା, ରୁଚିର ସହିତ ଶୁଣିବେ । କେହି ତ ଏହିପରି କେବଳ ଦେଖି କରି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି, କିଛି ପଚାରୁ ବି ନାହାଁନ୍ତି ଯେପରିକି ବୁଦ୍ଧିରେ ପଶୁନାହିଁ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ଇଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ କୂଳର ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଆଗକୁ ଗଲେ ବୁଝି ବି ଯାଇପାରନ୍ତି । କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ବୁଝାଇବା ସମୟରେ ତୁରନ୍ତ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଥା'ନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ହିସାବରେ ୮୪ ଜନ୍ମ ତ ଠିକ୍ ଅଛି । ଯଦି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ କିପରି ଜାଣିବୁ ଯେ ପୂରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛୁ କି ନାହିଁ? ଆଚ୍ଛା, ୮୪ ନ ହେଲେ ୮୨ ଜନ୍ମ ତ ନେଇଥିବ । ଦେବତା ଧର୍ମରେ ତ ଆସିଥିବ ନା । ଦେଖ ଏତିକି ଯଦି ବୁଦ୍ଧିରେ ଗ୍ରହଣ ହେଉ ନାହିଁ ତେବେ ବୁଝିନିଅ ଇଏ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଆତ୍ମା ନୁହଁନ୍ତି । ଦୂରରେ ଥିବା ଆତ୍ମା କମ୍ ଶୁଣିବେ । ଯେତେ ଅଧିକ ଭକ୍ତି କରିଥିବେ ସେତେ ଅଧିକ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଆକର୍ଷିତ ହେବେ । ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ । କମ୍ ବୁଝୁଥିଲେ ଜାଣନିଅ ଯେ ଇଏ ବିଳମ୍ବରେ ଆସିଲାବାଲା ଅଟନ୍ତି । ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଡେରିରେ କରିଥିବେ । ବହୁତ ଭକ୍ତି କଲାବାଲା ଈଶାରା ଦ୍□ାରା ବୁଝିଯିବେ । ଡ୍ରାମାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ତ ହେଉଛି ନା । ସବୁ କିଛିର ଆଧାର ଭକ୍ତି ଉପରେ ରହିଛି । ଇଏ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ସବୁଠାରୁ ନମ୍ବର□ାନ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ନା । କମ୍ ଭକ୍ତି କରିଥିଲେ ଫଳ ମଧ୍ୟ କମ୍ ମିଳିବ । ଏ ସବୁ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ । ମୋଟା ବୁଦ୍ଧିଆ ହୋଇଥିଲେ ଧାରଣା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ମେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ସବୁ ତ ହୋଇ ଚାଲିଥିବ । ସବୁ ଭାଷାରେ ବହି ଛପାଯିବ । ସାରା ଦୁନିଆକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ନା । ତୁମେ ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ସନ୍ଦେଶବାହକ ଅଟ । ସେହି ଧର୍ମସ୍ଥାପକମାନେ ତ କିଛି ବି କରୁନାହାଁନ୍ତି । ନାଁ ସେମାନେ ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ଯଦିଓ ତାଙ୍କୁ ଗୁରୁ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତ କୌଣସି ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ନୁହଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆସୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ସଂସ୍ଥା ହିଁ ନ ଥାଏ, ତେବେ ସଦ୍‌ଗତି କାହାର କରିବେ । ସିଏ ହିଁ ଗୁରୁ ଯିଏ ସଦ୍‌ଗତି ଦେଇଥାନ୍ତି, ଦୁଃଖର ଦୁନିଆରୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆଦି ଗୁରୁ ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନେ କେବଳ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ପଦବୀ ନାହିଁ । ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ପଦବୀ ରହିଛି, ଯିଏ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନରେ ପୁଣି ସତ୍ତ୍□, ରଜଃ, ତମଃକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକମାନେ ତ କେବଳ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ଚାଲିଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କର ତମଃପ୍ରଧାନ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ବାବା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ନେଇ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ପତିତ ଦୁନିଆରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ମୁକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯାଇ, ପୁଣି ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଆସିବେ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେ ମୁକ୍ତିଦାତା ଅଟନ୍ତି, ଗାଇଡ୍ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ବି ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଅର୍ଥ ବୁଝିଗଲେ ତ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିଯାଇଥାଆନ୍ତେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି ଯେ ସମସ୍ତେ ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ଜଣେ ହେଲେ ବି କେହି ସଦ୍‌ଗତି

ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମକୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ, କଳ୍ପର ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛି । ଏହାକୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂଗମଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି, ଆଉ କୌଣସି ଯୁଗ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ନୁହେଁ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଓ ତ୍ରେତାର ସଂଗମର କୌଣସି ମହତ୍ତ୍□ ନାହିଁ । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀଙ୍କ ପରେ ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଥାଏ । ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀଙ୍କ ପରେ ବୈଶ୍ୟବଂଶୀ ହୋଇଗଲେ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଅତୀତ ହୋଇ ଗଲେ । ତା' ପରେ କେଉଁ ପଦ ପାଉଛନ୍ତି, ସେ କଥା କେହି ଜାଣି ନ ଥା'ନ୍ତି । ଚିତ୍ର ଆଦି ରହିଥିବାରୁ ବୁଝିଥାନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଆମର ପୂର୍ବଜ ଥିଲେ । ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ମହାରାଜା, ଏମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାଜା, ସେମାନେ ବଡ ଧନ୍‌ବାନ୍ ଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଏମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ତେଣୁ ଫେଲ୍ ହେଲେ ନା । ଏ ସବୁ କଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିରେ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ମୁକ୍ତ କର, ପତିତରୁ ପାବନ କରାଅ । ସୁଖ ପାଇଁ କହିବେ ନାହିଁ, କାହିଁକି ନା ସୁଖକୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନିନ୍ଦା କରିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ମନର ଶାନ୍ତି କିପରି ମିଳିବ? ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ତୁମକୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ଉଭୟ ମିଳୁଛି, ଯେଉଁଠି ଶାନ୍ତି ଅଛି ସେହିଠାରେ ସୁଖ ରହିଛି । ଯେଉଁଠି ଅଶାନ୍ତି ଅଛି ସେଠାରେ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ଏଠାରେ ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି । ଏ କଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ମାୟା ରାବଣ କେତେ ତୁଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି କରିଦେଇଛି, ଏପରି ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ତିଆରି ହୋଇଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ମୋର ପାର୍ଟ ରହିଛି ଯାହାକି ମୁଁ କରୁଛି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବାବା କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଆପଣ ହିଁ ଆସି ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ପତିତରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି । ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ହୋଇଛ ରାବଣ ଦ୍□ାରା । ଏବେ ବାବା ଆସି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ଅକାଳ ତଖତର ଯେଉଁ ଗାୟନ ରହିଛି ତାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଅମୃତସରରେ ଥିବା ଅକାଳ ତଖତ୍‌ରେ ବସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ତୁମକୁ ବୁଝାଇଛନ୍ତି - ଆତ୍ମାମାନେ ଅକାଳମୂର୍ତ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମାର ରଥ ହେଉଛି ଏହି ଶରୀର, ଏହା ଉପରେ ଅକାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାକୁ କାଳ ଖାଏ ନାହିଁ, ସେହି ଆତ୍ମା ବିରାଜମାନ ହୋଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମକୁ କାଳ ଖାଇବ ନାହିଁ । ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ କେବେ ହେବ ନାହିଁ । ତାହା ହିଁ ହେଲା ଅମରଲୋକ, ଏହା ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁଲୋକ । ଅମର ଲୋକ, ମୃତ୍ୟୁଲୋକର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ବହୁତ ସରଳ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛି - କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ଆଦି ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ.... ପତିତପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଆଡେ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ ପତିତ-ପାବନ... ସତ୍ୟ ତ କେବେହେଲେ ଲୁଚି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏବେ ପତିତ-ପାବନ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ଆମକୁ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲି ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ସତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ପ୍ରେମିକ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମୋର ପ୍ରେମିକା ଅଟ । ଦୁନିଆରେ ଥିବା ପ୍ରେମିକ-ପ୍ରେମିକା ତ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ହୋଇଥାନ୍ତି, ତୁମେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପ୍ରେମିକା ଅଟ । ହେ ପ୍ରଭୁ କହି ମନେ ପକାଇ ଆସିଛ । ଦାତା ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଅଟନ୍ତି ନା । ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତେ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମାଗିବେ ନା । ଆତ୍ମା ଯେବେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଥାଏ । ସୁଖରେ କେହି ମନେ ପକାଇ ନ ଥାନ୍ତି, ଦୁଃଖରେ ୟାଦ କରିଥା'ନ୍ତି - ବାବା ଆସି ସଦ୍‌ଗତି ଦିଅ । ଯେପରି ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଥା'ନ୍ତି, ଆମକୁ ସନ୍ତାନଟିଏ ଦିଅ । ଆଚ୍ଛା, ପିଲା ମିଳିଗଲା ତ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ପିଲା ନ ହେଲେ କହିଥା'ନ୍ତି ଈଶ୍□ରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା । ଡ୍ରାମାକୁ ତ ସେମାନେ ବୁଝି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ସେମାନେ ଡ୍ରାମା କହିବେ ତେବେ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଥିବା ଦରକାର । ତୁମେମାନେ ଡ୍ରାମାକୁ ଜାଣିଛ, ଆଉ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ନାଁ ଏ କଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଛି । ଡ୍ରାମା ଅର୍ଥାତ୍ ଡ୍ରାମା । ଡ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିବା ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆସୁଛି । ଏହି ୪ଟି ଯୁଗ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସମାନ ଅଟେ । ସ୍□ସ୍ତିକା ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ମଧ୍ୟ ମହତ୍ତ୍□ ରହିଛି ନା । ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଖାତା ତିଆରି କରିବା ସମୟରେ ସ୍□ସ୍ତିକା ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଖାତା ଅଟେ ନା । ଆମର ଲାଭ ଓ କ୍ଷତି କିପରି ହେଉଛି । କ୍ଷତି ହୋଇ-ହୋଇ ଏବେ ପୂରା କ୍ଷତି ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ହାର-ଜିତ୍‌ର ଖେଳ ଅଟେ । ପଇସା ଅଛି ଏବଂ ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟ ଅଛି ତ ସୁଖ ଅଛି, ପଇସା ଥାଇ ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟ ଠିକ୍ ନ ଥିଲେ ତେବେ ସୁଖ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟ-ସମ୍ପତ୍ତି ଉଭୟ ଦେଉଛି । ତେଣୁ ଖୁସୀରେ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବ ।

କେହି ଯଦି ଶରୀର ଛାଡିଥା'ନ୍ତି ତେବେ ମୁଖରେ ତ କହିଥାନ୍ତି ଅମୁକ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଗଲା । କିନ୍ତୁ ଭିତରେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏଥିରେ ତ ଆହୁରି ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ ପୁଣି ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ନର୍କକୁ କାହିଁକି ଡାକୁଛନ୍ତି? କିଛି ବି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆସି ଏହିସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବୀଜ ଏବଂ ବୃକ୍ଷର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ଚିତ୍ର ଆଉ କେହି ତିଆରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ବ୍ରହ୍ମା ତିଆରି କରିନାହାଁନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର କେହି ଗୁରୁ ନ ଥିଲେ । ଯଦି ଥା'ନ୍ତେ ତେବେ ତାଙ୍କର ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ଥାନ୍ତେ ନା । ଲୋକମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କୁ କୌଣସି ଗୁରୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ଅଥବା କହୁଛନ୍ତି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଆରେ, ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି କିପରି ପ୍ରବେଶ କରିବ! ବିଚରା କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ ବସି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କହିଥିଲି ମୁଁ ଏକ ସାଧାରଣ ବୃଦ୍ଧ ଶରୀରରେ ଆସିଥାଏ, ଆସି ତୁମକୁ ପଢାଇଥାଏ । ଇଏ ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ଧ୍ୟାନ ତ ମୋ ସହ ରହିଛି । ଇଏ ମଧ୍ୟ ଛାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଇଏ ନିଜକୁ ଆଉ କିଛି ଉପାଧି ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ମଧ୍ୟ ଛାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଯଦିଓ ଇଏ ବିନାଶର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବୁଝି ନ ଥିଲେ । ଧିରେ-ଧିରେ ସବୁ ବୁଝିଚାଲିଲେ । ଯେପରି ତୁମେ ବୁଝିଛ । ବାବା ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ମଝିରେ ଇଏ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ଯାଉଛନ୍ତି, ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛାତ୍ର ପଢିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର ତ ସୂକ୍ଷ୍ମବତନବାସୀ

ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର କ'ଣ ପାର୍ଟ ରହିଛି, ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ନିଜେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିପାରିବ ନାହିଁ । ଉପରେ ଅଛନ୍ତି ଶିବ ପରମାତ୍ମା ତାଙ୍କ ତଳକୁ ଅଛନ୍ତି ଦେବତାମାନେ, ତାଙ୍କୁ କିପରି ଏକାଠି କରିଦେଇପାରିବା । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ବାବା ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସି ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ବାପଦାଦା । ବାବା ଅଲଗା, ଦାଦା ଅଲଗା ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଶିବ, ଦାଦା ବ୍ରହ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଶିବଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ବାବା ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଇଏ ନମ୍ବର□ାନ ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଇଏ ନେଉଛନ୍ତି । ଶ୍ୟାମଳ ଏବଂ ଗୋରା ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି । କୃଷ୍ଣ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋରା ଥିଲେ, କଳିଯୁଗରେ ଶ୍ୟାମଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପତିତ ହୋଇଥିବାରୁ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହେଉଛ । ଏହା ହେଉଛି ଲୌହଯୁଗୀ ଦୁନିଆ, ତାହା ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଯୁଗୀ ଦୁନିଆ । ସିଡି ଚିତ୍ର ବିଷୟରେ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ କମ୍ ଜନ୍ମ ନେବେ ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ସିଡି ଚିତ୍ରରେ କିପରି ଦେଖାଇପାରିବେ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି - ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଜନ୍ମ କିଏ ନେଉଛନ୍ତି? ସବୁଠାରୁ କମ୍ ଜନ୍ମ କିଏ ନେଉଛନ୍ତି? ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ବାବା ହିଁ ନଲେଜଫୁଲ, ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ମୁନିଋଷିମାନେ କିଛି ଜାଣିନାହୁଁ ବୋଲି କହିଆସିଛନ୍ତି । ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ପୁଣି କିପରି ଜାଣିପାରିବେ? କେବଳ କଥାକୁ ମାତ୍ର କହିଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା କ'ଣ, କିଛି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ, ସେଥିରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ନିଧାରଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ କେତେ ପାର୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି, ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବୁଝୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବୁଝାଯାଏ ଇଏ ନିକଟତମ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ବିଳମ୍ବରେ ଆସିବେ । ଶୁଣାଇବା ସମୟରେ ନାଡି ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ହୁଏ । ବୁଝାଇଲା ବାଲା ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ଏହା ତୁମର ପାଠପଢା ଅଟେ, ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । କେହି ତ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ରାଜପଦ ପାଉଛନ୍ତି, କେହି ପୁଣି ପ୍ରଜାରେ ଯାଇ ଚାକର ବାକର ହେବେ । ବାକି ହଁ, କଥା ଏତିକି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ନ ଥାଏ । ତାକୁ ହିଁ ସୁଖଧାମ, ବହିସ୍ଥ କୁହାଯାଉଛି । ତାହା ଅତୀତ ହୋଇଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ନା । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗ ଆକାଶରେ ଅଛି । ଦିଲ□ାଡା ମନ୍ଦିରରେ ତୁମର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମାରକୀ ରହିଛି । ଆଦିଦେବ, ଆଦିଦେବୀ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ତଳେ ଯୋଗରେ ବସିଛନ୍ତି । ଉପରେ ରାଜତ୍□ ରହିଛି । ମନୁଷ୍ୟ ତ ଦର୍ଶନ କରି, ଦକ୍ଷିଣା ରଖିବେ । କିଛି ହେଲେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି, ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ତ ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ଜାଣିସାରିଛ, ତେବେ ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର । ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ସବୁ କିଛି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯାଉଛି । ତେଣୁ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯାଇ ସୁନାର ମହଲ ତିଆରି କରିବୁ, ରାଜତ୍□ କରିବୁ । ସେବାଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ ଯେ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପିତା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସେ ହିଁ ସଦ୍ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ ଏହି ସିଡିଚିତ୍ର ଭାରତବାସୀଙ୍କର ଅଟେ, ଯେଉଁମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଅଧାରୁ ହିଁ ଆସୁଛ, ତେଣୁ ତୁମର ୮୪ ଜନ୍ମ କିପରି ହେବ? ସବୁଠାର ଅଧିକ ଜନ୍ମ ଆମେ ନେଉଛୁ । ଏହା ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହିଁ ହେଉଛି ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ସହ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ପୁଣି ଯଦି ପତିତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ହାତଗୋଡ ଏକଦମ୍ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥାଏ । ଯେପରି ୫ ମହଲାରୁ ପଡିଗଲେ । ମ୍ଲେଚ୍ଛଙ୍କ ପରି ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯିଏ, ମନ ଆତ୍ମଗ୍ଲାନିରେ ଭରିଯିବ । ମୁଖରୁ କିଛି ଜ୍ଞାନବାଣୀ ବାହାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଖବରଦାର ରୁହ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଏହି ଡ୍ରାମାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବୁଝି ମାୟାର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ନିଜକୁ ଅକାଳମୂର୍ତ୍ତ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ସଚ୍ଚା-ସଚ୍ଚା ପୈଗମ୍ବର ବା ମେସେଞ୍ଜର ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍□ରଙ୍କର ସନ୍ଦେଶବାହକ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂଗମଯୁଗରେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ବାବା ଏବଂ ସେବାର ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ଏକରସ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସର୍ବ ଆକର୍ଷଣ ମୁକ୍ତ ଭବ ।

ଯେପରି କୌଣସି ସେବକଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ତା'ର ସେବା ଏବଂ ମାଲିକ ମନେ ରହିଥାଏ ସେହିପରି ବିଶ୍□ ସେବାଧାରୀ, ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଏବଂ ସେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ କିଛି ବି ମନେ ପଡିନଥାଏ । ଏହା ଦ୍□ାରା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକରସ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବାର ସୁଖ

ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସବୁ ସୁଖ ନିରସ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ, ତେଣୁ ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଆଡେ ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଆକର୍ଷିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଏକରସ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଏ । ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଶୋଚନୀୟ ପରିସ୍ଥିତି ରୂପୀ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ ନିଜର ସ୍□ଭାବକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ସତ୍ୟତା ଏବଂ ସଭ୍ୟତା ରୂପୀ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଆପଣାଅ

(୪) ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ଅସତ୍ୟ କଥା ଦେଖୁଛ, ଶୁଣୁଛ ତେବେ ଅସତ୍ୟରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିସ୍ତାରିତ କର ନାହିଁ । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଏହା ପାପ କର୍ମ ଅଟେ ନା, ପାପ କର୍ମ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଅସତ୍ୟତାର କଥା ବିସ୍ତାର କରିବା, ଏହା ବି ତ ପାପ ଅଟେ । ଲୌକିକ ପରିବାରରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଏପରି କିଛି କଥା ଦେଖାଯାଏ ବା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ବିସ୍ତାରିତ କରାଯାଏ ନାହିଁ । କାନରେ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ହୃଦୟରେ ଲୁଚାଇ ଦେଲେ । ଯଦି କେହି ବ୍ୟର୍ଥ କଥା ଗୁଡିକର ବିସ୍ତାରିତ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଏହି ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାଗୁଡିକ ଉଡନ୍ତା କଳାର ଅନୁଭବକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି କର୍ମଗୁଡିକର ଗହନ ଗତିକୁ ବୁଝି ଯଥାର୍ଥ ରୂପରେ ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କର ।